

Mezőgazdasági kapcsolat Odesszával

Szegedi és szegedi járási téveszek küldöttségének tapasztalatcseréje

Szeged és Odessza, Csongrád megye és az odesszai terület között már évek óta tartó hagyományos barátság van, számos hivatalos, üzemi és iskolai kapcsolattal. Ebből a barátkozásból egészen a legutóbbi időkig ki-maradtak valahogyan a termelőszövetkezetek és a kolhozok. De most már ebben is megtörténtek az első, alapozónak mondható lépések: a szegedi és szegedi járási téveszövettség egy tizenhat tagú küldöttséget és jogászokból állt. A küldöttséggel utazhatott a szegedi Felszabadulás, a tápéi Tiszatáj, a tiszaszigeti Búza-kalász, a deszki Maros, a kisteleki Magyar-Szovjet Barátság, a pusztaszeri Hét Vezér, az újszentiváni Cseh-szlovák-Magyar Barátság, a bordányi Munkásörök, a mór-halmi Vörös Október Tsz és a bordányi Dobó István szakszövetkezet képviselője.

A szövetkezeti küldöttség úticélja — Kijevén keresztül — az Odessza területi Népek Barátsága Kolhoz volt, amely ötven kilométernyire esik a testvérváros-tól. A kolhoz vezetői nagy szeretettel fogadták a magyar szakembereket, és alapos tájékoztatást adtak nekik gazdaságuk történetéről és munkájáról. 1920-ra nyúlik vissza a kolhoz története, s egyesüléssel vált nagygyá. Jó húsz esztendővel ezelőtt, jelenleg közel tizen-négyezer hektáron gazdálkodik, s tanulmányok céljára kitűnően alkalmas, mert magas fokú állattenyésztése, növénytermesztése, gyümölcsös- és szőlőkultúrája van. Ezernél több család él a kolhozban, éspedig meglehetősen jól boldogul, mert 8 órai munkára számítva a tagok négy és fél rubelnyi jövedelemhez jutnak.

A jövedelem nagyobb részét az állattenyésztésből

nyerik, azon belül is a fejlett sertésnevelésből. Ebben az évben 25 ezer darab sertés eladása szerepel a programjukban. Ennek az állattenyésztési ágának igen kedvező ott az önköltsége, így a legjobban jövedelmez. Egy mázsa sertéshús önköltsége 58 rubel, az értékesítéskor befolyó összeg viszont 162 rubel.

A kolhozra azt is lehetne mondani, hogy neve nem csupán szimbólum: a népek barátsága elnevezés annyiban is valódi, hogy ukránok, bolgárok és moldvaiak dolgoznak benne együtt. S hogy eredményes, arra bizonyosság: fél éves tervüket már június 15-ig teljesítették.

Kitűnő szociális gondoskodással és fejlesztési tervekkel találkozott a Csongrád megyei küldöttség tagjai a Népek Barátsága Kolhozban. Legújabb vállalkozásuk egy bölcsőde, egy szolgáltatóház és egy 640 személyné iskola, melyeket a kolhozok közös építő szervezete valósít meg.

A gazdaság 1954 óta nem szorul semmiféle állami támogatásra, de hitelt sem vesz fel — teljesen saját pénzeszközeivel gazdálkodik. El tudja tartani kulturális intézményeit is: eredményesen dolgozik 800 személyné művelődési otthona és hatalmas könyvtára. Még a kolhoztagok szakmai képzését és továbbképzését is „házon belül” oldják meg, egyebek között maguk képezik traktoristáikat. A tagok anyagi helyzetére jellemző, hogy minden második teljesen új házban lakik.

Mégis elsősorban a szociális ellátásra büszkék, ami megközelíti és számos dolgotban eléri az állami szektorban, az iparban dolgozó szovjet emberekéét. Huszon-négy nap évi szabadságot kapnak a kolhoztisták; a példának okáért, hogy egyes gépkocsivezetők a vizsgálatokon gyakrabban, egyéni egészségi állapotuktól függően évenként vagy fél évenként kötelesek megjelenni. Lehetővé teszik, hogy az, aki úgy érzi: lényeges változás állt be egészségügyi állapotában, maga kérjen hivatalos orvosi ellenőrzést.

A rendeltetvést vezetőreláthatóan ősszel vitatják meg részletesen az illetékesek, és a rendeletet év végén vagy az új esztendő elején léptetik életbe.

Közlekedési balesetek

Szeged és Algyő között Herceg Márton kunszent-mártoni lakos szabálytalanul közlekedett motorkerékpárral, s nekiütközött egy tehérgépkocsinak. A motorkerékpáros és utasa sérülést szenvedett.

Személygépkocsival nem adott elsőbbséget Szegeden, az Izabella-hídnál Nemes Zoltánné hódmezővásárhelyi lakos, s összeütközött a mo-

torkerékpáron haladó Szűcs József, Szőreg, Móra Ferenc utca 37. szám alatti lakossal, aki súlyosan megsérült. Ittasan vezetett tehérgépkocsit Tápén, a Csap utcában Travány Ferenc, Szeged, Remény utca 40. szám alatti lakos. Elvesztette uralmát a jármű fölött, s nekiütközött az útmenti villanyoszlopnak. Az általa okozott kár jelentős.

Raktárhelyiséget keresünk bérbe

50—60 m². Száraz pince is megfelel. A Vágóhíd környékén előnyben.

SHELL INTERSERVICE
Tel.: 15-342.

S 269 318

nyugdíjgarandóságért férfiaknak 25, nőknek 20 évet kell dolgozni; a nyugdíjösszege 120—200 rubel között változik. A nyugdíjak emelésére most készítenek tervezetet. A nyugdíjkorhatár 60, illetve 55 év, s jelenleg 800 nyugdíjasa van a kolhozoknak. Számukra a havi járandóságon felül minden évben adnak két mázsa búzát is, és adómentességet biztosítanak nekik.

Elvitték a kolhoz vezetői a szegedi járási küldöttséget határára is. Beszámolójuk alapos munkát tükröz: gondosan munkált földeket láttak mindenütt és ápoló növényzetet.

A küldöttség az odesszai terület jönevű kolhozának tanulmányozása mellett megtekintette út közben a kijevi mezőgazdasági állandó kiállítást is.

A látogatás bizonyára hozzájárul majd az eddigi kapcsolatok gazdagításához, hiszen számos Csongrád megyei termelőszövetkezetben megvan az igény és a készség állandó baráti kapcsolatok és tapasztalatcsere fenntartására.

Új divatú falujárás

Kicsit lett vasárnap délután a röszkei művelődési ház nagyterme és a kicsinél is apróbb a színpada. Három falu — Sándorfalva, Tápé és a vendéglátó Röszke — dalosai, táncosai, citerásai és a műsorukra kíváncsi falubeliek töltötték meg telistele lent és fent annyira, amennyire hasonló műsoroknál már előre számítani lehet.

Új divatú falujárásnak vagyunk szemtanúi mostanában. Budai Sándorhoz, a sándorfalvi citerához vezetnek vissza a szálak. Valahogy így sóhajtott föl az első találkozó szervezősége: Sándorfalván nem történik mostanában semmi. Két héttel ezelőtt megtörtént, ki-robbanó sikert hozott a vendégek és a tőzgyökeresek műsora. Öntevékeny ötlet mindig tovább lép egy lépést, ha érdemes. Ha Sándorfalván sikerült, menjünk el közösen Röszkére, utána meg Tápéra is.

A tápéi táncosok porolták ki először a röszkei színpadot, utánuk jöttek az énekesek, egyesével, párosával, citerakisérettel. Tápét annyit dicsértük már — mindig rászolgáltattak —, hogy a rövidség kedvéért most csak annyit írunk le: kihagyás nélkül él a csoport. Mindig vannak iskolások a kezdeményező csoportjában, mindig fiatalos lendülettel ropják a táncot a felnőttek, a citerások pedig változatlan pontossággal dolgoznak a talpuk alá. A szervező és rendező Török-házaspár töretlen hitét és változatlan energiáját, reprezentálják. Hagyományos összeállításukat meg is toldották most, a pávas kör ráadás a továbblépés lehetőségeit is mutatja.

Hamarabb fogyunk ki az elismerés szavaiból mi, mint a sándorfalviak a citerás jókedvűből. A „csikófejesek” bandája ma is méltó régi híréhez. Az úttörőtáncosok olyan kedvvel, finomsággal, gyönyörködtető gyermekséggel járták táncukat, hogy ekkora szép igyekezet láttán nem hallgathatjuk el tanácsunkat. Táncoslábú kisleányok! Az a „romacsávós” cigányromantika nem való nektek. Senkinek se való. Ne ezt folytassátok!

A három falu közül a

Kisorsolták a könyvsorsjáték nyereményeit

Az Állami Könyvterjesztő Vállalat XXXII. könyvsorsjátékának húzása vasárnap délelőtt volt a Könyvklubban. A főbb nyereményeket a következők nyerték:

Moszkvics gépkocsi: II. 13 991; tízezer forintos vásárlási utalvány: III. 5945, ötezer forintos vásárlási utalvány: II. 11 853 és X. 7027. Kétezer forintos vásárlási utalvány: II. 24 280, egyiptomi utazás: XI. 11 298, Moszkva-Alma-Ata utazás: IV. 5145, olasz körút: XIV. 9330, Napospart-Iszambul: X. 22 160, osztrák olasz-jugoszláv körutazás: XI. 656, Leningrád-Moszkva, X. 24 704, NDK-körutazás: XIII. 24 809, Erdélyi körutazás: VIII. 7796, üdülés a Gyilkos-tónál: II. 23 027, üdülés a Tatrán: X. 24 236.

A nyereménylista keddtől tekinthető meg valamennyi fővárosi és vidéki könyvesboltban. A nyereménnyel ki nem húzott sorsjegyek névértékben ugyancsak keddtől válthatók be, tetszés szerinti könyvre. A főbb nyereménnyel kihúzott sorsjegyek nyereményutalványait keddtől lehet átvenni az ÁKV Deák Ferenc utca 15. szám alatti központjában.

A húzáról készült gyorslistáért felelősséget nem vállalunk.

Röszke számít kezdőnek, de paprikahasító játékuik valóban színpadra érett. Avatálan kezük nyomát sehol nem érezzük. Népi ötlet, cifrázó humor és történeti hitelesség biztos támpont további sikerekhez. Biztatni szeretnénk Vastagh Józsefet és az újra jelentkező Mezey Károlyt, hogy ezen az úton járjanak tovább. De azt a kántori verseteket ne mondják el közönségnek a műsor elején, ha lehet. Papírvirág-nak hat az eleven csokorban.

H. D.

Képernyő A DOVERI ÚT

Dover jelkép. A szigetországból menekülő utolsó dobantása, ahonnan a karsú La Manche-csatorna más országot, más világot közvetít. Dover az angol Calais — miként Calais is a francia Dover, két szomszédki-kötő, nevéket-híriüket a történelem háborús lapjai népszerűsítették, különösen a százéves háború, utóbb a világháború. Az angol Milne most felnőtteknek szánt bájos meséivel gazdagította az angol végvár legendáját.

A doveri út ugyanis — A. A. Milne színművének szombatán látott tévéváltozata — mesejáték, a megdöbbenés szerelmekről, akiket a vasorrú bába inkognitójában egy bizonyos Mister Latimer kényszerít józanságra. Miként a hirtelen haragú, lobbanékony embereknek javasolják: tíz számból, aztán cselekedni ez a Mr. Latimer halkanépe-vel több napos gondolkodási időt kényszerít a doveri úton erreszők szerelmekre. Szállodafelje a bomlóban

A legboldogabb korszak

Sok harcot, küzdelmet nehézséget megért emberek körében ma is mindig téma még: melyek is voltak azok a szép idők, azok a nagy idők? Bátor, okosság, fegyverem kellett az illegális munkához; karok feszülése, fáradhatatlanság az újjáépítéshez; lelkesedés, bátor kiállás, nagyszerű szervezőkészség a koalíciós időkhez; keménység, határozottság, elszántság az ellenforradalom legyűréséhez... Nagy idők nagy tettek jellemeznek. S ezek nélkül nem tartanánk sehol a szocialista építésben. Vállalkozók, lelkesítők, egyszerű forradalmárokkal nem terveznénk a lakásépítés számait; nem gondolkodnánk a nyári üdültetési programon; nem számolgatnánk a nyereség-részesedés esélyeit; nem hoznánk határozatokat a nő-ről, ifjúságról, tudomány-politikáról, a demokratizmus fejlesztéséről...

Hervadhatatlan társadalmi érdemeket emlegetnek fel a küzdés jeles harcosai. Nincs ember, aki elvitatná tőlük. Megértették az idők szavát, és megcselekedték a maguk kötelességét.

Hanem az idők máskor másként szólnak. Máskor mást mérnek ránk. Egyszer röpcédulát kellett szórni, és pártlapra kellett előfizetést gyűjteni, máskor békekölcsönt kellett jegyezni, harmadszor termelést, munkát szervezni. Egyszer puskát kellett tölteni, azután szocialista mezőgazdaságot szervezni — később meg repát egyelni, kukoricát, vagszerezni, vásznat szőni. A történelem mindenek kiméri a maga idejét, s hol vért kíván a forradalmároktól, hol pedig gazdaságsszervezést...

Szembeállítani korszakokat, osztályozni forradalmi feladatokat — ez viszont nem megy. A forradalmár a forradalom minden korszakában fölhalálja magát.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XXIV. kongresszusának jegyzőkönyvét bönözve találtam néhány sort, amely segít ezt a dilemmát föloldani. Lenint idézi a beszámoló, akinél jobban ebben a században senki sem értette a forradalom leglélekt és egész folyamatát. Ő pedig kerek ötven évvel ezelőtt, amikor széles körű vitára bocsátotta a Szovjetunió vilamosításának tervét, a „legboldogabb korszaknak” nevezte azt az időt, amikor az ország gazdaság-

fejlesztésének kérdése állnak a párt és a szovjet hatalom figyelmének középpontjában. Az izzig-vérig forradalmár, a fegyveres harc szervezője, az osztály-ellenség legyűrésének nagy stratégiája, az elhajlások kegyetlenül szigorú kritikusa, Lenin óhajtotta ezt a „legboldogabb korszakot”...

Úgy érzem, mi, mai élők, beleszülettünk ebbe a korszakba. S milyen kár lenne azon vitatkozni, mikor voltunk erősebbek a hitben és következetesebbek a meggyőződésben. Október barikádjai voltak nagyobbak a tettek vagy a kozmosz meghódításában? A munkásörök és a karhatalmisták tettek többet a szocializmusért vagy a szocialista brigádok? Az volt nagyobb feladat, hogy az alig tulajdonossá nőtt paraszttal megértessük a kollektív gazdálkodás előnyeit, vagy az, hogy életformájává és boldogulásának forrásává neveljük a közös gazdaságot? Ebben nem lehet szavazni. Kiszajátítottuk a gyárakat — most gazdává akarjuk avatni a munkást. Létrehoztuk a paraszti gazdálkodás modern, szocialista formáját — most ipari rangra és kényelemre akarjuk emelni a mezőgazdasági munkát. Könnyebb az egyiket, mint a másikat? Kevesebb forradalmi indíték kellene ehhez vagy ahhoz?

Csendes-szép korban élünk. Nincsenek nagy hódlatok, nem kell két nap alatt megváltani a világot. A munka nyugalma köszöntött ránk. Szőni kell, aratni, esztérgálni, építeni... Most ez a forradalom parancsa. Szépén, pontosan szőni, aratni, esztérgálni és építeni! Ahogy magamagának csinálja az ember. Hogy kedve, gyönyörűsége és minél nagyobb haszna váljék belőle!

Nem önmagáért való a harc. Minden forradalmárokat az életért küzdöttek: a tisztas emberi megélhetésért, a nyugalomért, a méltóságért. Hogy utána falat rakhassanak, biztonságot teremthessenek. Hogy a legboldogabb korszakot megteremtse — maguknak és utának jövőnek. Mert logarálással, kalapáccsal, vakolókannál is lehet forradalmat csinálni! Vagyis hogy a forradalmat csak ezzel lehet befejezni!

SZ. SIMON ISTVÁN

A rádió és televízió évkönyve

A Magyar Rádió és Televízió és a Minerva Kiadó közös könyvkiadásában augusztus végére megjelenik a Magyar Rádió és Televízió hetedik évkönyve. A kötet ízelítőt ad az elmúlt év legsikeresebb rádiós és tévés produkcióiból. Szerepelnek a könyvben a rádió kabaré-színpadának legsikeresebb jelenetei is. Az évkönyv anyagában megtalálhatjuk a rádió és televízió időszerű problémáival, műsorgondjával, műhelytitkaival foglalkozó anyagokat is.

Bőséges kép-, karikatúra-anyag, az elmúlt év krónikája zárja a hetedik évkönyvet, amely mintegy 20 ezres példányszámban jelenik meg, s ezért csak a Rádióújságban közölt szelvény kitöltésével lehet hozzájutni, 35 forintot áron. (MTI)

N. I.